

Wniosek.

W myśl uchwały Wysokiego Sejmu z 26. listopada 1889 udziela kraj i państwo $33\frac{1}{3}\%$ zasiłków na wykonanie drobnych melioracyj, mianowicie na osuszenie gruntów rowami lub drenami i na nawodnienie.

W uznaniu wielkiej użyteczności drenowania gruntów, przeznaczył Wysoki Sejm uchwałą z 5. lipca 1901 osobną dotacyę na drenowanie gruntów włościańskich po 50.000 K rocznie na przeciąg lat dziesięciu 1901 do 1910, ogółem 500.000 K.

Gdy wskutek licznych zgłoszeń gmin, dotacya półmilionowa już w r. 1904 była całkowicie zaangażowaną, podwyższył Wysoki Sejm na wniosek Wydziału krajowego tę dotacyę uchwałą z 11. listopada 1905 na 80.000 K a następnie uchwałą z dnia 18. marca 1907 na 200.000 K rocznie.

Równocześnie z podwyższeniem dotacyi obniżył jednak Wysoki Sejm wymiar zasiłków ze skarbu kraju i państwa z $33\frac{1}{3}\%$ na 25% , upoważniając Wydział krajowy do udzielania $33\frac{1}{3}\%$ zasiłków tylko w wyjątkowych, uwzględnienia godnych wypadkach.

Obniżenie zasiłków państwa i kraju na drenowanie gruntów włościańskich dało wynik ujemny, gdyż liczne gminy cofnęły zgłoszenia z powodu trudności pokrycia połowy kosztów a wedle zamknięcia rachunków funduszu krajowego za r. 1907 z preliminowanej w rub. IX. poz. 13. lit. d) sumy 600.000 K wydano tylko 390.105 K 98 gr., tak, iż przeszło $\frac{1}{3}$ część kredytu nie została użyta.

Wobec coraz trudniejszych warunków produkcji rolniczej, a tem samem potrzeby wydatniejszego poparcia przez kraj i państwo rolnictwa, czemu też dał wyraz c. k. Rząd w noweli do państwowej ustawy melioracyjnej, podpisani uważają za sprawę piekącą przywrócenie pierwotnego wymiaru zasiłków krajowych na drenowanie gruntów włościańskich w granicach dotychczasowej dotacyi krajowej 200.000 K rocznie, zwłaszcza, że wysokość subwencji państwowych od tego wymiaru jest zależną, i z tego powodu wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Sejm ustanawia wysokość zasiłków krajowych dla drenowania gruntów, włościańskich na $33\frac{1}{3}\%$ sumy kosztorysowej“.

Lwów, dnia 15. września 1908.

Wnioskodawca:

Andrzej Kędzior w. r.

Zardecki, Lewakowski, Skołyszewski, Gorayski, Stefczyk, Tyszkiewicz, Bojko, Z. Tarnowski, E. Mycielski, Murszałkowicz, Górski, Czecz, Szwed, Kolischer, Jedynak, Stapiński, Skrzyński, Styła, Cipser, Bernadzikowski, Długosz, Wasung, Cieluch, BednarSKI, Witos, Kręzel, Jampolski, Myjak, Bis, Stojałowski, Oleśnicki, Skarbek, Merunowicz, Korol, Krynicki, Dudykiewicz, St. H. Badeni.

